

621

1810. Βραχεΐα Ἐκθεσις περὶ τῆς νήσου Χίου, ἀγνώστου συντάκτου, ἴσως τοῦ ἱερέως Domenico Luigi Santi, κατὰ μετάφρασιν Κ. Α. Σγουροῦ, ἐν 172, σ. 487–515.
Ἐν σ. 506–510: Προνόμια τῆς Χίου. Μεταξὺ τούτων ἄξιον ἰδίας μνείας (σ. 508) ὅτι οἱ χριστιανοὶ ἔχουν ἰδίους μνήμονας, ὧν τὰς πράξεις ἀναγνωρίζουν τὰ τουρκικὰ δικαστήρια, ὡς αὐθεντικὰ καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα.

622

1810. Ἐγκύκλιος Παν. Μουρούζη, Μεγάλου διερμηνέως τοῦ ὀθωμ. στόλου, πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἐν 274, σ. 17–18 καὶ ἐν 130, σ. 527.
«... παρατηρήσας... ὅτι ἡ πλείστη ἀκαταστασία τῶν νησιωτῶν προέρχεται ἀπὸ τοῦ ὅτι δὲν ἔχουσι μίαν εὐνομίαν προσηρμοσμένην καὶ συνδεδεμένην μὲ τὸ πολίτευμά των, ἐπέγνω νὰ... συστήσῃ ἐν ἐκάστη νήσῳ ἓν γομικὸν σύστημα, οἰκεῖον εἰς τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθη τῶν κατοίκων της...». Ὑπέδειξε δὲ εἰς τὸν σκοπὸν «νὰ συλλέξωσι τοὺς κυριωτέρους τῶν ἀρχαίων νόμων, ὅσοι ἔχουσιν ἰσχύϊ ἐν τῇ αὐτῇ πατρίδι, ὁμοίως καὶ ὅλα τὰ ἔθιμα, ἅτινα μὴ ἐναντιούμενα εἰς τὴν πολιτικὴν ἀσφάλειαν, ἀντελοῦσιν εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ εὐζωίαν τῶν συμπολιτῶν... νὰ τὰ καταγράψωσι... καὶ νὰ τὰ ἐγχειρίσωσιν (αὐτῷ)...».

623

1810(?) – «Ἱστορικὴ Σύνοψις περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς ἀνατ. ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἀνώνυμος, ἀλλὰ τοῦ μητρ. Οὐγγροβλαχίας Ἰγνατίου, γραφεῖσα γαλλιστὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ρωσίας (1809–1812) κόμιτος Νικολάϊ Πέτροβιτς Ρουνγιάντσεφ, γαλλιστὶ καὶ ἐλληνιστί. Πρβλ. 155 καὶ 143, σ. 8.

624

1811. Ὅρισμός, 28 Φεβρ., Χαφίτζ Ἀλῆ πασᾶ βεζύρη πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ κατοίκους τῆς νήσου Φολεγάνδρου, ἀπαγορεύων εἰς τοὺς ραγιάδες νὰ γίνωνται κόνσολοι ξένων βασιλικῶν αὐλῶν, ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 174 Ζερλέντη.

625

1811. «Διαταγὴ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Κλήρου τῶν Γραικῶν τῶν Ἰονίων Νήσων», τῆς 18 Σεπτ., ἐξ 114 ἄρθρων (ἐντυπον).

